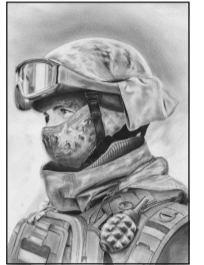

26 БЕРЕЗНЯ - ДЕНЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Сьогодні мужні нацгвардійці пліч-о-пліч із іншими військовими формуваннями України захищають територіальну цілісність та безпеку держави. Це – професійні, віддані захисники, вірні присязі та громадянському обов'язку! Слава і шана вам! Низький уклін і подяка за оборону держави та забезпечення спокою співвітчизників! Бажаємо вам, воїни-гвардійці, щастя, здоров'я, добробуту, злагоди і любові у родинях, нових перемог і звершень у службовій діяльності, довгих років життя!

У ЄДНОСТІ – НАША СИЛА!

Численний колектив нетішинських атомників підтримав мешканців Енергодара та працівників Запорізької АЕС, які нині перебувають у складній ситуації, імпровізованим мітингом. Слова захоплення відважними колегами, які не втрачають бойовий дух та гідно тримаються в окупації, звучали з вуст різних промовців. Генеральний директор ХАЕС Андрій Козюра на адресу енергодарців проголосив наступне:

– Ви справжні герої, ви мирним шляхом хоробро та героїчно боретесь із озброєним російським окупантом. Усі ми – колектив Хмельницької АЕС та нетішинці – підтримуємо вас, віримо у незламність козацького духу та перемогу. Боріться – поборете! Ми разом з вами вимагаємо негайного звільнення з полону першого заступника міського голови Енергодара Івана Самойдюка, який особисто займався організацією гуманітарної допомоги жителям блокованого міста. Разом – ми сила! Усе буде Україна!

Підтримали колеги-атомників та жителів окупованого міста-супутника ЗАЕС

голова профспілкової організації Хмельницької атомної електростанції Михайло Гук, працівники різних підрозділів ХАЕС.

Михайло Гук закликав світову спільноту закрити небо над Україною:

– Ми гуртом стали на підтримку вашої незламної волі і духу. Я хочу звернутися до можновладців різних країн планети, аби схаменулися і звернули

увагу, що зараз відбувається у маленькій квітучій Україні. На країну напав агресор,

у якого відсутнє поняття людяності, християнської моралі, і свідченням цього є бомбардування мирних міст і об'єктів цивільної соціальної інфраструктури: шкіл, лікарень, пологових будинків, домівок українців. Благаю, закрийте небо!

У виступах інших промовців звучала впевненість, що перемога буде за українцями, бо вони на своїй землі, бо земля ця заповідана Богом.

Тетяна Степанюк

Фото Євгена Цибульського

ЙОГО ДОЛЯ ПОЗНАЧЕНА АТОМНОЮ ЕНЕРГЕТИКОЮ

Старший начальник зміни станції Олександр Миколайович Василик завершив свій трудовий шлях у атомній енергетиці. Відтепер він «повноправний пенсіонер» і, як мовиться, має всі підстави для написання мемуарів з історії трудового колективу ХАЕС. Він був свідком і учасником пуску першого і другого енергоблоків, за його участі творилась ХАЕС, яка була і лишається флагманом економічного розвитку Хмельниччини.

Олександр Миколайович у енергетику прийшов у січні 1981 року після опанування фаху теплотехніка у Одеському політехнічному університеті. Згодом у НТУ «Київський політехнічний інститут» здобув знання за спеціальністю «атомна енергетика». Крім цього його на-

вчальному процесі 2,5 роки присвячено опануванню знань посад начальника зміни блока і начальника зміни станції. В різні періоди діяльності був обхідником пуско-резервної котельні та обладнання турбінного цеху, провідним інженером управління турбіною, начальником зміни блока, інструктором навчально-тренувального центру тощо. Це звичний шлях фахівця, якому врешті-решт довіряють надзвичайно цінний промисловий комплекс споруд, машин, апаратів і приладів, великий колектив спеціалістів різних спрямувань, безпеку великого регіону. За цією посадою надзвичайна відповідальність.

– Ми та галузь, де зосереджені передові технології і напрацювання інтелектуальної думки. Атомна енерге-

тика надзвичайно важлива для економіки країни. Дуже сподіваюсь, що третій і четвертий енергоблоки ХАЕС будуть побудовані, що наша галузь розвиватиметься і примножуватиме успіхи, – зазначав у одному із інтерв'ю Олександр Миколайович. І залишаючи своє робоче місце іншим, він має велику надію на здійснення мрії.

За звитяжну працю, вірне служіння колективу протягом майже чотирьох десятиріч, Олександр Миколайович був відзначений рядом нагород, серед яких «Заслужений працівник атомної енергетики» ДП «НАЕК «Енергоатом», яку вручив генеральний директор Хмельницької АЕС Андрій Козюра. Міцного вам здоров'я, ветеране.

Віктор Гусаров

НЕТІШИНСЬКІ БЕРЕГИНИ: ВІД СЕРЦЯ ДО СЕРЦЯ

У ці важкі для нашої країни дні кожен громадянин намагається бути максимально корисним для Батьківщини, практичними діями робить внесок у нашу спільну перемогу. У Нетішині добре розуміють, що нині ми повинні стати надійним тилом для тих, хто воює на передовій, або опинився у скрутних обставинах, і не може евакуюватися. З цієї метою одразу в перші дні війни відчайдушні нетішинці організували Жіночий батальйон 1 сотні. Його робота розділена чітко за напрямками: одні займаються збором та сортуванням одягу та предметів домашнього вжитку (рушників, подушок, матраців, ковдр), інші складають аптечки першої допомоги та приймають необхідні ліки. Частина жінок формує харчові пайки та веде облік матеріальних ресурсів, які стануть в нагоді бійцям територіальної оборони. А ще є невтомні «павучки», які з перших днів війни плетуть маскувальні сітки для захисників Вітчизни: сотні метрів захисного полотна виготовили жіночі руки. Праців-

ниці Хмельницької АЕС день-за-днем організовано займаються плетінням сіток у одному з приміщень міста. Інші майстрині за три доби пошили 170 пар устілок. Частина нетішинок зайнялася пошиттям військових аптечек для Збройних Сил України та територіальної оборони, цупку тканину для яких принесли містяни.

Щодня у волонтерський логістичний центр нетішинці приносять усе необхідне, чого зараз так гостро потребують евакуйовані та українці, які залишаються в облозі: дитяче харчування, предмети гігієни (дитячі та дорослі), постіль, медикаменти, миючі засоби, продукти харчування, одяг, взуття. Діткам люди приносять розмальовки, фломастери, книги, іграшки, пазли. Велика частина з цього уже відправлена до Києва, Бучі, Василькова, Боярки та на передову нашим захисникам. Іншу допомогу роздають біженцям, які нині є в Нетішині: кожен, хто потребує допомоги, може звертатися.

Логістичний центр співпрацює й із закордонними друзями, які відправляють гуманітарну допомогу з Польщі. Днями у Нетішин було доставлено гігієнічні засоби, продукти харчування, медикаменти, іграшки діткам.

На території логістичного центру проводять і практичні завдання з надання першої домедичної допомоги для волонтерів, які залучені до роботи з населенням. Також бажаними волонтерам та мешканцям громади активісти проводять короткий курс із самооборони. Додується до допомоги дітям, які евакуйовані, і центр дитячого розвитку CleverSpace: у ньому проводяться малечі арт-заняття, масаж.

Очільниця Жіночого батальйону пані Наталя каже, що вражена великодушністю та готовністю до самопожертви наших земляків: «Благодійність – це риса, властива нашому народу. У тяжкі часи ми гуртуємось, допомагаємо один одному, і в цьому – наша сила! За ці дні війни, які уже здаються вічністю, я побачи-

ла дуже багато людей зі щирим серцем. І не тільки в Україні, а й за її межами. Бо кордони стираються, коли в доміві біда і страждання. Дякуємо усім, хто щодня приносить посилену допомогу, жертвує кошти для наших захисників на фронті, адже ми займаємося виготовленням військової амуніції, бо добре споряджений воїн – гарантія нашого спокою. Щира подяка усім, хто дбає і хвилюється за кожне розбите чи втрачене життя, за скалічені душі, за поранених солдатів, дорослих і дітей. Ми робимо єдину справу, яка допоможе вберегти наш рідний дім. Я від душі вдячна кожній жінці, яка віддає частку свого серця, вільного часу, коштів для порятунку та підтримки інших людей. Усе це справді безкорисливо, але наша оплата – це іскри радості в очах людей, які пережили страх, горе і розпач. І таких, як ми, багато не тільки у Жіночому батальйоні, а й в Нетішині, в усій країні. З таким народом ми приречені на перемогу. Я вірю – все буде Україна!»

Тетяна Степанюк

ПРОФСПІЛКА ПРАЦЮЄ І В УМОВАХ ВІЙНИ

Атомпрофспілка згуртувалася і продовжує свою основну діяльність із захисту трудових прав працівників, а ще – надає гуманітарну й волонтерську допомогу, яку так потребують спільчани й українські воїни в умовах режиму воєнного стану.

Як повідомив заступник голови Атомпрофспілки, голова ППО ДП «НАЕК «Енергоатом» Олексій Лич, – «первинна профспілкова організація Компанії продовжує свою роботу з урахуванням коригувань, що були внесені у зв'язку з військовими діями, розв'язаними країною-агресором

Росією». Олексій Васильович виділив такі основні сьгодні напрями діяльності ППО ДП «НАЕК «Енергоатом»:

– надання допомоги у розміщенні працівників та членів їх сімей, евакуйованих з місць проведення бойових дій з агресором;

– надання фінансової та матеріальної допомоги воїнам Збройних Сил України та територіальної

оборони;

– надання фінансової допомоги сім'ям загиблих та пораненим працівникам АЕС та воїнам Національної

гвардії України, які отримали поранення під час захисту атомних електростанцій;

– продовження виплат за Колективним договором Компанії дітям-сиротам та напівсиротам у зв'язку з втратою годувальника – працівника АЕС, проведення інших виплат, передбачених КД Компанії;

– обговорення та підписання спільних рішень (СР), що урегулюють питання взаємовідносин з адміністрацією в особливий період роботи, пов'язаних з воєнним станом.

Олексій Лич зазначив: «Профспілка, як і уся країна, працює задля наближення Перемоги та миру в Україні. Разом ми сила! Перемога буде за нами! Слава Україні та її мужнім захисникам!»

ТАК БУЛО, ТАК БУДЕ!

Коли у середині дев'яностих я писав дипломну роботу у Національному університеті ім. Т.Шевченка «Улас Самчук – журналіст, публіцист, редактор газети «Волинь», то мав доступ до оригіналів різноманітних його публікацій. Вони вражали гостротою та актуальністю. Але у ті роки не приходила думка, що історія, свідком якої був Улас Самчук, знову повториться у XXI столітті.

22 березня 1942 року у рівненській газеті «Волинь» наш земляк, уродженець села Дермань (донедавна Здолбунівський район) Улас Самчук опублікував статтю: «Так було – так буде!»

Улас Самчук писав:

«Війна наложила свою печатку на все, що нас оточує... У людини створилася специфічна воєнна психологія, яка дає можливість і в час найбільшого напруження життєвого нерву захищати рівновагу духа. Це, зрештою, і є своєрідний закон природи, який без сумніву відіграв величезну роль в житті одиниць і народів. Нужда, позбавлення життєвих вигод, каліцтва, хвороби і смерть – всі ці явища на кожному кроці змушують людину ще більше і більше триматися за життя. Видерти, не піднести догори рук, не здатися і не впасти – це перші і дуже конкретні вимоги, які ставимо перед собою і як недосяжну ціну дотримуємо мусимо.

...Знаємо буревії Ченгіз-Ханів і Бативів. Знаємо і помсту Петра та Катерини. Знаємо безодню тупоти коронованих Російської імперії і, нарешті, деспотів скретинізованого марксизму. І з кожним цим ударом, ми як цілість, як народ, все глиб-

ше і все тривкіше вросли у твердь планети і все яскравіше виявляли гостроту своєї духовності. Правда. Було це заплачено. Дорого і солоно. Ніхто не скаже, що ми боргуюмо історії. Ріки власної крові обливали нашу святу землю – і тепер, чуючи кожним атомом нашої душі наказ тієї вищої і мудрої сили, яка всім на землі сказала: Будьте!

... Ми ніколи не втрачимо переконання, що буде змінена бодай одна літера того закону, на підставі якого ми жили до цього часу. Рівно ж, що ніхто не буде вимагати від нас, щоб ми самих себе виріклися. У цьому напрямку робились спроби... І то поважні! Не раз ми згадуємо того чи іншого Валуєва. У наших вухах звучать слова: «Не било, нет і бити не может!» Але ми великодушно, з почуттям могутньої гідності сміємося над всіма валуєвими. Мерзнені черви куцозорі політики, які вже давно згнили, і місце їх рештків ніхто тепер нам не покаже. Натомість народ України був, є, і вічно буде! Так!

І безперечно так... Історія вписує нову сторінку. На мапі Європи закреслюється новий простір з назвою Україна. Песимісти вбачають в тому новий зміст, нове призначення. Але ні один песиміст не заперечить нам, що над цим простором пройшли віки, що тут було життя і лилася кров. Песимісти не заперечать нам нашої душі, яка формувалася віками, і яка діяла, і діяти буде! Песимісти протягом двох років не переродять нас, а що найголовніше не винищать тих мільйонів і мільйонів дуже

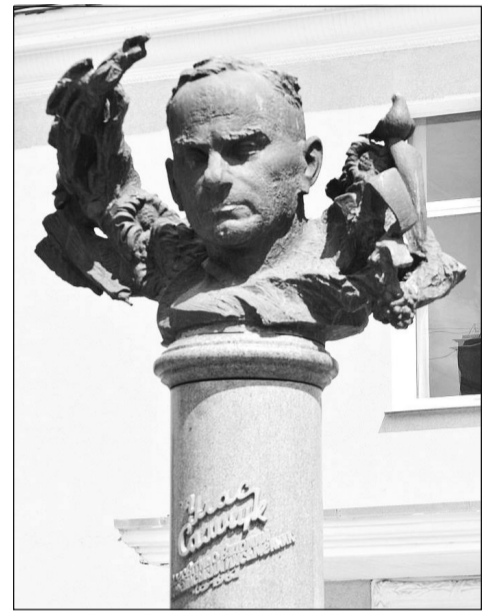
цупких по суті духом людей, які коли треба, лізуть і під землю, щоб тільки не бути зметеним з поверхні планети...

...Не потребуємо заперечувати, що від нашого наставлення, від нашого хотіння і нашої волі у великій мірі залежить доля Європи... Ні. Не все одно, як і коли треба прислухатися до думки Українського народу. Не все одно, як хто з ними поводитися. Не все одно, бути з ними у приязні чи оголосити йому війну. Бо Український народ, як і всі решта народів нашого менталітету, має свою гордість, має свої життєві потреби. І горе тим, які хочуть їх так чи інакше заперечити. Це приносить лише одне: довготривалу кризу, жертви, безплідну боротьбу. Найкраще говорить про це історія імперії Романових. Ті було впевнили себе, що Україна – це тільки Малоросія. Помилувались. Україна – це жива, діюча дійсність, яка домагалася права і яке їй по глухості завжди відмовлялося. А без того права не може бути здоровою ціла Європа. Все одно, як людське тіло без відповідних вітамінів. Так було, так є, і так буде...»

Після такої сміливої заяви фашисти Уласа Самчука ув'язнили, але не знищили його бунтарського духу, який ще не давав спокійно спати і тоталітарному радянському режиму.

Слова Уласа Самчука актуальні та пророчі, вони надихають на протистояння з неофашизмом, який воскрес у головах сусідів, що донедавна клялись у своєму «братстві».

Серед емоційно сильних статей Уласа Самчука є й "Київ – серце Украї-

ни". У ній мова йшла про значення старовинного міста для кожного українця: "Київ це не сама столиця. Київ це вузол, яким тисячолітня історія зв'язала два континенти – Європу і Азію... Серце України билосся у Києві. Серце, повне негасимого огню і живої гарячої крові. І як довго воно билосся, так довго народ України жив. Жив мимоволі всього... Жив тим яким глибинним життям, яке в середині минулого століття так виразно і яскраво оформив наш великий Шевченко: "Встане Україна і розвіє тьму неволі".

Олександр Шустерук

ВОЄННИЙ СТАН. КОМЕНДАНТСЬКА ГОДИНА ТА ІНШІ ПРАВОВІ ПИТАННЯ

Указом Президента України від 24.02.2022 р. в країні запроваджено воєнний стан.

Його положення передбачають:

П. 5 ч. 1 ст. 8 ЗУ «Про правовий режим воєнного стану»

В Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан, військове командування разом із військовими адміністраціями (у разі їх утворення) можуть самостійно або із залученням органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування запроваджувати та здійснювати в межах тимчасових обмежень конституційних прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, передбачених указом Президента України про введення воєнного стану, такі заходи правового режиму воєнного стану

5) запроваджувати у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, комендантську годину (заборону перебування у певний період доби на вулицях та в інших громадських місцях без спеціально виданих перепусток і посвідчень), а також встановлювати спеціальний режим світломаскування

Патрулям на території, де запроваджено комендантську годину та встановлено спеціальний режим світломаскування, в установленому законодавством порядку надано право:

– затримувати і доставляти в органи або підрозділи Національної поліції осіб, які вчинили або вчиняють правопорушення;

– перевіряти в осіб посвідчення, документи, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України

чи спеціальний статус особи, або паспортні документи іноземця, особи без громадянства, документи, що підтверджують законність перебування на території України, та перепустки, а в разі їх відсутності – затримувати відповідних осіб та доставляти в органи або підрозділи Національної поліції для встановлення особи; за потреби проводити огляд речей, транспортних засобів, багажу та вантажів, які ними перевозяться;

– вилучати в осіб предмети, які є зняттям, засобом або предметом правопорушення, і передавати їх органам або підрозділам Національної поліції;

– тимчасово обмежувати або забороняти на вулицях та дорогах, окремих ділянках місцевості та в інших громадських місцях перебування або пересування осіб, рух транспортних засобів, зокрема транспортних засобів іноземних, консульських установ чи представництв міжнародних організацій; виводити осіб з окремих ділянок місцевості та об'єктів, евакуйовувати транспортні засоби;

– входити (проникати) на територію та у приміщення підприємств, установ і організацій, у житлові та інші приміщення, на земельні ділянки, що належать особам, під час припинення кримінального правопорушення та в разі переслідування осіб, які підозрюються у вчиненні злочину, якщо зволікання може створити реальну загрозу життю чи здоров'ю осіб;

– використовувати із службовою метою засоби зв'язку і транспортні засоби, що належать особам (за їх згодою), підприємствам, установам і організаціям, за винятком транспортних засобів іноземних консульських установ чи представництв міжнародних організацій, для

запобігання вчиненню кримінального правопорушення, переслідування та затримання осіб, що підозрюються у вчиненні злочину, або для доставки до лікувальних закладів осіб, які потребують медичної допомоги, проїзду до місця злочину;

– застосовувати відповідно до законодавства заходи фізичного впливу, зброю і спеціальні засоби.

Відповідальність: КУпАП Стаття 185.

Злісна непокоря законному розпорядженню або вимозі поліцейського при виконанні ним службових обов'язків, а також вчинення таких же дій щодо члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця у зв'язку з їх участю в охороні громадського порядку:

тягне за собою накладення штрафу від восьми (8) до п'ятнадцяти (15) тисяч гривень (255 грн.) неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

Частина 1 ст. 342 КК України

Опір представникові влади, крім державного виконавця, приватного виконавця, під час виконання ним службових обов'язків – карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.

Пресслужба добровольчого формування Нетішинської МТГ

Перспектива

Розповсюджується безкоштовно

30100, Хмельницька обл., м.Нетішин, вул. Лісова, 6, редакція. Тел.: редактор 6-37-85; кор-т: 6-37-86; www.xaes.org.ua;

Гол. редактор В.П.Гусаров, тел.: 6-37-84
E-mail: gusarov.viktor@khnp.atom.gov.ua

Засновник - адміністрація і трудовий колектив Хмельницької атомної електростанції

Зам. 700. Тираж 1000 екз. Обсяг 0,46 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ВП ХАЕС. Віддруковано у ДОД ЦГЗ ВП ХАЕС. Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.